

[Socialministeren.]

fristet hertil — og det tror jeg nu ikke —, da vil Fristelsen formentlig være bortfaldet, efter at den har hørt de Udtalelser, der er fremsat fra den højtærede Oppositions ærede Ordførere i Dag. Jeg tror ikke, den tør løbe den Risiko at forhøje de 49 Ø. til de 50, selv om den jo ikke økonomisk kan siges at være særlig stor. Jeg tror altsaa paa dette Punkt at kunne berolige den ærede Ordfører, hvis han ikke kan føle sig beroliget ved Oplysningen om, at han sikkert selv har stemt for nøjagtig det samme for et Aar eller to siden.

I øvrigt vil jeg sige med Hensyn til selve Hovedspørgsmaalet, idet jeg vil bede ærede Medlemmer om saa vidt muligt at holde Tankerne samlet — jeg skal gøre et Forsøg paa det samme ved den Redegørelse, der nu kommer:

I Aaret 1927—28 var Hjælpekassernes Udgifter 13,9 Mill. Kr. Men det kunde man ikke vide noget om, den Gang man vedtog Loven af 4. April 1928. Man var altsaa den Gang for saa vidt i den samme Situation, som vi er i i Dag, naar jeg lægger Vægten paa Hjælpekasseudgifterne fra 1929—30: man kunde ikke vide nøjagtigt, hvor store de var. Altsaa maa man ud fra den Betragtningssaa, som de ærede Ordførere for Venstre og de Konservative i Dag har anlagt, være gaaet ud fra det foregaaende Aars Hjælpekasseudgifter — det er rent logisk —, og disse Udgifter var kun 8,3 Millioner, og de havde det foregaaende Aar været 7,4 Mill. Der var altsaa en Stigning paa knap 1 Mill. Kr.

Den Gang fik Kommunerne et Statstilskud til deres Hjælpekasseudgifter paa 750 000 Kr.; men man vedtog altsaa forinden det næste Aar, 1928—29, hvor Hjælpekasseudgifterne var steget til 17,9 Mill. Kr., i Kraft af Loven af 4. April 1928 at tilskyde 1 Million fra Staten til Kommunerne. (Afbrydelse af *Carlsen-Skiødt*). Jeg ved ikke, om denne Afbrydelse var beregnet paa mig; jeg er sikker paa, at jeg kunde have besvaret den, men jeg kunde ikke høre den.

Naar vi saa kommer til Aaret 1929—30 — o: nu —, saa har jeg i alt Fald det foregaaende Aars Hjælpekasseudgifter, 17,9 Millioner, at gaa ud fra, og jeg har ikke nogen som helst Grund til at tro, at de er blevet væsentlig lavere. Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Sevelsted, sagde ganske vist dette — jeg tror, han talte om den milde Vinter og den mindre Arbejdsløshed, som skulde have bevirket, at Hjælpekasseudgifterne var blevet mindre. Men samtidig lattede han mig Imødegaaelsen ved at paastaa,

at der var saa mange andre Aarsager til, at Hjælpekasseudgifterne steg, saa jeg tror, han efter sit Kendskab til Forholdene vil være enig med mig i, at der er vist ingen, der tror, de for indeværende Aar vil blive væsentlig under 17,9 Millioner, og for dette Aar er der overhovedet ikke bevilget Kommunerne noget, men her bevilges der, hvis dette Forslag vedtages, 1 Million.

Vil man saa spørge: Hvad vil du saa gøre med det ordinære Tilskud i Efteraaret 1929—30? vil jeg i Overensstemmelse med Logikkens Regler svare: Det skal jeg sige til Efteraaret, naar jeg har set, hvor store Hjælpekasseudgifterne er blevet i 1929—30. Thi ogsaa i saa Henseende vil jeg gaa i min meget store Forgængers Fodspor.

Sevelsted: Den højtærede Minister kunde ikke indrømme, at de Oplysninger, jeg havde ønsket om, hvor stor en Del af Hjælpekasseudgifterne der virkelig var forarsaget ved den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald, havde nogen Forbindelse med det foreliggende Forslag. Dette forekommer mig meget mærkeligt, da den højtærede Minister baade i sin Forelæggelsestale og i Bemærkningerne til Lovforslaget netop har motiveret Forslagets Berettigelse med, at Kommunerne Hjælpekasser havde haft store Udgifter i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald, og naar man forelægger et Forslag og motiverer det netop ud fra dette — og Forslaget er jo ogsaa bygget saadan op, at det kun er de Kommuner, der har haft store Udgifter i den Anledning, der kan faa Del i den Million —, saa forekommer det mig noget ved Siden af, naar Ministeren ganske vil feje det til Side med en Bemærkning om, at det har i Virkeligheden ingen Interesse. Jo, det har stor Interesse, højtærede Minister, at faa at vide, hvor stor en Del af det Beløb, hvormed Hjælpekasseudgifterne er steget fra 1926—27 til nu, der kan antages at hvile paa den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald.

Ministeren gjorde den Bemærkning, at jeg havde udtalt, at der var flere Aarsager til Hjælpekassernes store Udgifter, og mente, at det havde lettet ham Besvarelsen betydeligt. Jeg gaar ud fra, at Ministeren er enig med mig i, at der er flere Aarsager til Hjælpekassernes Udgifter, men naar Ministeren forelægger sit Forslag, og der deri ikke findes andre Aarsager til Begrundelse for Forslaget end netop Hjælpekasseudgifterne i Anledning af ekstraordinær Arbejdsløshed, forekommer det mig, at vi maa